CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"HOW SHALL WE, THAT ARE DEAD TO SIN, LIVE ANY LONGER THEREIN?"
Rom. 6 : 2

MARCH 30th, 1962 - No. 539 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

Een nieuw terrein

Er heeft zich onder ons een nieuwe organisatie aangekondigd, die waard is speciaal voor het voetlicht te worden gebracht. In ons nummer van verleden week heeft men een ingezonden stuk en een advertentie kunnen aantreffen van Salem Christian Sanitarium Association.

Het is nu ongeveer twee jaar geleden, dat een gesprek begon over de mogelijkheid iets te doen voor de zeer velen die lijden aan geestesstoornissen. Aanvankelijk leek het zo'n onbegonnen werk. Er was reeds zoveel, dat de aandacht en de steun van onze mensen vroeg, dat menigeen zich toen heeft afgevraagd of de tijd nu al wel rijp was om zich bezig te houden met een zo moeilijk en uitgebreid terrein als verzorging van geesteszieken. De initiatiefnemers hebben zich echter door deze bezwaren niet laten afschrikken en zij verdienen de erkentelijkheid, dat door hun volhouden thans kon worden overgegaan tot het stichten van een organisatie.

Het is nog te vroeg om nu reeds te voorspellen hoe de organisatie zich ontwikkelen zal. Het begin is echter moedgevend. In de eerste plaats omdat hier een terrein betreden wordt, dat zich zo bij uitstek leent voor het praktiseren van christelijke barmhartigheid. In dit verband zouden wij nog weer willen verwijzen naar het artikel van Dr. A. Vander Maas, "Christus en Hippocratus" in ons nummer van 23 februari j.l. Daarin merkte de schrijver onder meer op, dat wij moeten heenwerken naar een Christelijke psychiatrie gebaseerd op een Christelijke mensenbeschouwing. Het is duidelijk dat dit veel verder reikt en eigenlijk van de grond op heel iets anders is dan een neutrale psychiatrie, waar slechts een "geestelijk verzorger" wordt toegevoegd.

Indien wij de basis van de Salem Association goed hebben begrepen, dan wil men de psychiatrie praktiseren als dienaren van Jezus Christus en dus in het beoefenen van barmhartigheid Hem reflecteren. Wij hopen van harte, dat dit niet beperkt zal worden tot patienten uit eigen kring alleen, maar zich zal uitstrekken tot allen. In dit verband waren wij een beetje teleurgesteld in wat wij lazen in "The Banner" van 9 Maart j.l. onder de titel "Why a Christian mental hospital?" De schrijver, Rev. Theodore J. Jansma, is als geestelijk verzorger verbonden aan het Christian Sanatorium te Goffle Hill, Wyckoff, N.J. Hij schrijft in zijn artikel o.m. "The Christian Sanatorium at Goffle Hill was founded to serve Christian people who become mentally ill. While it also ministers to others, its purpose and program is directed particularly to the needs of Christian patients." En verder merkt Rev. Jansma op: "We minister to patients for whom Christian values were meaningful in health, and we try to help them within the framework of those values also in their illness."

Wij willen aanstonds toegeven dat onze kennis over de psychiatrie maar uiterst beperkt is. Niettemin komt het ons voor, dat juist hier de Christen een zeer grote taak heeft en op grond van de Schrift mag pretenderen dat hij een antwoord voor vele vragen heeft. Hoe groot zou het aantal geestespatienten niet zijn, die juist hulp zouden vinden in de Christelijke barmhartigheidsbeoefening? Dit is niet bedoeld als onredelijke critiek op het mooie werk wat de mensen in Goffle Hill doen. Maar wel zien wij hier zich een perspectief openen. Salem Christian Sanitarium Association is een werk begonnen, waarin het mogelijk moet zijn om de kracht van het Christelijk geloof te doen ervaren door hen, die thans nog buiten de Kerk staan. Temeer omdat ongelovige psychiaters, naar wij menen te weten, vaak de religie als een oorzaak van geestesstoornissen zien en dus in hun therapie religie als zodanig behandelen. Het vraagt niet veel imaginatie om te zien, welke grote en mooie kansen op dit gebied worden geboden aan deze nog nieuwe en steun behoevende organisatie.

Hoewel de diakenen van de Christian Reformed Churches bij de organisatie nauw betrokken zijn, is dit uiteraard geen terrein, dat specifiek door de Christian Reformed Church moet worden betreden. Hier kunnen alle reformatorische Christenen samenwerken, niet alleen in Ontario, maar over geheel ons land. Wij hopen daarom, dat Salem de steun ontvangt die zij nodig heeft en die zij verdient.

D. F.

WERELD- EN EUROPEES KAMPIOENE KUNSTRIJDEN

Overweldigend groot was Dinsdagavond 20 Maart op Schiphol de belangstelling voor de aankomst van Sjoukje Dijkstra, de kranige nieuwe wereld- en Europees kampioene kunstrijden op de schaats. De foto toont Sjoukje op de trap van het vliegtuig, wuivend naar de menigte op het vliegveld.

"GETEMD IS DE LEEUW..."

In de eerste decenniën van deze eeuw stond op het programma van schier elke jaarvergadering van een zich zelf respecterende jongelingsvereniging de recitatie van het toen ter tijd zeer bekende lied, getiteld Abd el Kader. Daarin werd de heldenstrijd bezongen van de Algerijnse strijder, die gedurende enkel tientallen jaren de onafhankelijkheid van zijn vaderland verdedigde tegen het Franse imperialisme. Frankrijk kwam er niet best af. De leeuw, de schrik der woestijnen zoveel te beter. En bij het eschatologische slot: "'k zie Issa (Jezus) op de wolken... 't zal Abd el Kaders vrijspraak zijn...", maakte het lied, ondanks de geringe dichterlijke waarde (volgens hedendaagse begrippen), steeds weer indruk.

Veel van hetgeen de dichter toen voorzag is verwerkelijkt. De getemde leeuw heeft zijn vrijspraak verkregen door het verdrag, dat gesloten is tussen De Gaulle en de rebellenregering uit Algerije. Voor het juist begrip van hetgeen thans geschied is, moet men echter niet aan de inhoud van het dichtwerk blijven hangen. Men moet op meer letten.

Immers het noordelijk gedeelte van Afrika, namelijk de landstreek ten noorden van de indertijd ondoordringbare Sahara, is niet georienteerd op het verdere gedeelte van het werelddeel, waartoe het geografisch behoort. Wel vindt men er eindstations van karavaanwegen, maar verder moet het gerekend worden tot de Middellandse zeelanden. Abraham Kuyper heeft dat een halve eeuw geleden reeds duidelijk gemaakt in zijn werk: Om de oude wereldzee. Eerst brachten de zeevaarders uit Tyrus en Sidon deze landen met de beschaving in contact, ook het tegenwoordige Algerije. Wat later namen de Grieken en de Romeinen die taak over. Op deze wijze ontstonden er bloeiende christengemeenten. Men zal zich herinneren, dat ook Augustinus uit deze streken kwam. En dat is door de eeuwen zo gebleven. Noord-Afrika leefde niet van Afrika, maar van hetgeen Europa bood, zoals men ook leed onder wat uit Europa kwam. De Germaanse Vandalen verwoestten veel van de hoge Romeinse beschaving. De Romeinse keizer Justinianus herstelde hier het Romeinse rijk. Toen werd het land bezet door de Arabieren, die er het Mohammedanisme invoerden en een andere cultuur. Tegen het einde van de Middeleeuwen was het gedaan met de rooftochten van de Algerijnen tegen de Europese Middellandse zeelanden. Portugezen en Spanjaarden namen de taak over van de Romeinen en breidden hun invloed uit. Maar daarentegen werd de hulp ingeroepen van de Turken, die zich reeds in Europa hadden gevestigd. Sindsdien werden de Algerijnse zeerovers berucht. Honderden flinke Hollandse matrozen eindigden hun leven in Algerijnse slavernij. Hele oorlogsvloten werden tegen hen uitgerust, vooral Hollandse.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

En nog in 1816 moest een gemeenschappelijke vloot van Engelsen en Nederlanders een strafexpeditie houden tegen de "Barbarijse" zeerovers. En het was een opluchting voor West Europa, toen Frankrijk eindelijk, ook naar aanleiding van agressie, met veel moeite een gedeelte van de kuststreken onder toezicht wist te krijgen. Toen begon echter voor de bevolking van Algerije de ellende.

Frankrijk had deze expeditie nodig, om de aandacht af te leiden van de slechte binnenlandse toestand onder de laatste der Bourbonvorsten. Maar de Juli-revolutie en de afstand van Karel X in 1830 konden er niet door worden voorkomen. Onder Lodewijk Philips van Orleans moest de zogenaamde pacificatie dienen om het Franse volk onder de indruk te brengen van de wederopstanding van het Frankrijk van Napoleon. Vandaar dat Frankrijk, desnoods met alle middelen, moest overwinnen. Zo begrijpt men Abd el Kader en zijn strijd beter. Maar voor de Mohammedanen was de worsteling een gedeelte van de heilige oorlog, zij het niet in de strenge zin.

Tevens moet men er echter aan denken, dat het Franse kolonialisme overal ter wereld een apart karakter draagt. Frankrijk wil niet in de eerste plaats zijn militaire of economische macht uitbreiden, maar de Franse geest uitdragen. In dit opzicht zijn zij te vergelijken met de oude Grieken. Ook dezen beschouwden als hun hoogste taak de gehele Griekse cultuur uit te dragen, langs de zee, het "vochtige pad".

Nederland heeft bij zijn koloniaal streven altijd een verbinding willen leggen tussen de inheemse beschaving en de Nederlandse. Vandaar, dat zij in het vroegere Nederlands-Indië de taal der inheemsen, het Maleis, als voertaal gingen gebruiken. Engeland plantte voor alles zijn staatsinstellingen en zijn maatschappelijke ordening over. Men denke aan de pruik van de Britse rechters en de juryrechtspraak en de verdeling van de volksvertegenwoordiging in een Lager- en Hogerhuis. Maar Frankrijk bracht de cultuur van het "eeuwige Frankrijk". Het bracht die beschaving op de wijze der oude Romeinen door het beoefenen van de landbouw. De Franse landbouwer, de Franse koopman, de Franse industrieel en ter bescherming de Franse militair, het waren allen vóór alles Fransen.

In Algerije gingen zij het verste. Het werd in elk opzicht een gedeelte van Frankrijk. Men gaf daar zoveel mogelijk dezelfde rechten als in Frankrijk. De kiesgerechtigden namen deel aan de presidentsverkiezingen. Daarom heeft Frankrijk altijd geweigerd inmenging van de Verenigde Naties te aanvaarden. Het geschil was een binnenlands probleem, waar de Verenigde Naties niets mede te maken hadden. De strijd met de rebellen was een binnenlandse opstand. Bovendien, het Algerije van vandaag was een schepping van de Franse geest. De gehele economie was Frans. En de petroleumwinning in de Sahara was Frans, evengoed als de steenkoolwinning in Lotharingen. En zoals onder De Gaulle een nieuwe souvereine toekomst tegemoet werd gezien, zo moest ook Algerije hierin delen. En zoals het herboren Frankrijk tegen het communisme van allerlei gading wilde strijden, zo wilde men ook de strategische punten van Algerije in Europese handen houden. Vandaar de felheid, waarmede De Gaulle eerst gestreden heeft voor een Frans Algerije, als het geheime leger er thans voor zegt te strijden en zich niet ontziet daarvoor gebruik te maken van de afschuwelijkste strijdmiddelen.

Raadpleegt men nu de bepalingen van de wapenstilstand, dan wordt alles duidelijk. Frankrijk zoekt vrede met Algerije, niet op de grondslag van de Franse souvereiniteit, maar op de basis van de Franse cultuur, van de Franse economie, van de Franse wetenschap, van de Franse leer der vrijheid, gelijkheid en broederschap. In die leer komt geen rassenhoogheid voor als in het Britse kolonialisme en ook geen economische onderschikking. Het kan spreken van de vrede der dapperen. Maar als men van het vroegere standpunt uitgaat ook van de vrede der schande.

Frankrijk mist echter twee dingen. In de eerste plaats een sterk steunpunt voor zijn gezag in eigen land. De Gaulle is aan de macht gekomen door een staatsgreep, een revolutie. Zo krijgt De Gaulle de eigen rekening thuis, als het nu reeds tweemaal een revolutie van de eigen vrienden heeft moeten onderdrukken.

En Frankrijk brengt een cultuur zonder godsdienst. Het laat de missie toe, zo bijvoorbeeld ook de Nederlandse Witte zusters van Afrika uit Boxtel, maar zijn beschaving wordt niet door de godsdienst gedragen. Vergelijk daarmede het Nederlandse gouvernement in Nederlands Nieuw Guinea, dat met millioenen de arbeid van zending en missie steunt en in een kwart eeuw een Evangelische christelijke kerk zag ontstaan van bijna een kwart millioen leden, die geheel zelfstandig is georganiseerd, terwijl in minder tijd de Rooms Katholieke kerk ook reeds gezamenlijke posten heeft met meer dan zestigduizend zielen.

Door dit gemis aan religie staat Frankrijk zwak tegen het Mohammedanisme, maar ook tegenover het groeiende communisme in de industriële centra.

En zo staat de getemde Algerijnse leeuw, de nakomeling van Abd el Kader, thans voor een nieuwe toekomst, gezamenlijk met de vijand van gisteren. Vol weemoed denken wij aan de vele honderdduizenden, die dit niet mogen beleven.

He who receives a good turn should never forget it, while he who does one should never remember it.

(Charron)

Een nieuwe opzet van

Evangelisatie - Jeugdwerk

Als gevolg van de conclusie van de "Toronto-Werkgroep voor Jeugd-evangelisatie", dat een nieuwe opzet van Evangelisatie-jeugdwerk onder ons een eerste behoefte is, werd een evangelisatie-meisjesclubwerk uitgedacht, waarvan we U in dit stukje iets willen vertellen. Wij ontlenen een en ander aan het "SUNFLOWER BOOK", dat een volledige beschrijving geeft van dit nieuwe jeugdwerk, en waarvan bij de ondergetekende een proef-exemplaar verkrijgbaar is.

Als motief van dit jeugdwerk werd de Zonnebloem gekozen, nadat enkele andere motieven waren uitgewerkt, zonder echter te kunnen bevredigen. Het motief, dat tenslotte gekozen werd, wordt of werd ook in Amsterdam gebruikt in het meisjesclubwerk, maar is voor ons gebruik geheel zelfstandig uitgewerkt.

De Zonnebloem is een typisch Noord-Amerikaanse bloem, waarvan er hier zeer veel soorten voorkomen. In de verklaring van de naam van de club wordt in bovengenoemd boekje o.m. gezegd: "Did you know, that the (Sun-)flower is opened only by the light of the sun, and that it then turns so as to follow the sun in its course from east to west? The girls of our club know, that they need the Lord Jesus as badly as the sunflower needs the sun. Without Jesus they cannot live happily and flower."

Dezelfde gedachte klinkt door in het Club-lied, waarvan het tweede en het derde vers luiden:

"Just like the pretty Sunflower
Can't bloom without the Sun,
We cannot live a single hour
Apart from God's dear Son.

That's why we, Jesus, pray Thee,
To shine on us Thy light,
So that our days may ever be
Of happiness full and bright."

Ook in Aim en Pledge wordt deze grond-idee van de Club uitgedrukt:

Aim: In everything we do, we want to turn our heads to Jesus, the Source of Light and Life.

Pledge: Knowing that only Jesus can make me live and flower, I pledge myself: 1. to commit myself to Him, 2. to listen to His Word, 3. to pray Him for His help.

De Sunflowers' Club is toegankelijk voor meisjes van 8 tot 15 jaar. Zij worden onderverdeeld in drie groepen of "Ranks": SEEDLINGS, BUDS, en FLOWERS. Ten einde een bepaalde rank te behalen, moeten de meisjes de club trouw bezocht hebben, de club-symboliek begrijpen, een Bijbel-tekst kennen, die aansluit bij de rank, die zij willen behalen, en opstel maken over de betekenis van een van de Christelijke Feestdagen, en allerlei huishoudelijke, sociale en andere samengestelde taken (Merit-badges) verrichten; een dergelijke opzet vinden wij bij de Pioneer Girls in Training, Calvinist Cadets, Calvinettes e.d. De meisjes in de laatste groep, de "Flowers", werken voor een "Final Certificate".

Deze taken worden vervuld buiten de Club-uren, eventueel met de hulp van de club-leidster; de beloningstekenen worden gedragen op een halsdoek.

De Club-avonden zelf worden gevuld met: Openings-ceremoniën, een Bijbel-vertelling, activiteiten in verband met de Bijbelvertelling, handenarbeid en spelletjes, zingen, de sluiting. Voor al deze onderdelen van de club-avond zullen Richtlijnen worden verstrekt door een Werkgroep, die op het ogenblik in oprichting is, en dit werk zal gaan leiden. Leidend principe zal daarbij zijn, dat in elk onderdeel van dit clubwerk Christus in de volheid van Zijn Werk moet worden gebracht aan de kinderen.

Wil de comprehensieve Boodschap van het Evangelie begrepen worden, dan zal de methode, volgens welke wij die Boodschap brengen, datzelfde comprehensieve karakter moeten dragen.

Wij hopen, dat dit nieuwe werk vele onkerkelijke meisjes tot oneindige zegen mag zijn; en dat er Evangelisatie-commissies mogen zijn, die dit werk willen gaan proberen. De eerste reacties, die op dit werk binnen kwamen, waren uitermate bemoedigend.

Nadere inlichtingen worden gaarne gegeven door

Rev. D. N. Habermehl,
196 Parkview Cres.,
Newmarket, Ont.

For The Farmers

Allereerst wil Krelis alle briefschrijvers hartelijk danken voor hun goede woorden. In het bijzonder Mr. Douma uit Athens, die maar eventjes vier bladzijden vol maakte. Het verheugde mij, dat allen zo duidelijk "Onze cultuuropdracht in het Paradijs door God gegeven" zagen. "En daarom moeten we als Christenen samen bundelen", aldus Mr. Douma, "want dat maakt ons sterk".

Het is toch wel verheugend dat er de laatste weken twee verenigingen zijn bijgekomen en wel in Exeter en in Athens. Het is mijn wens dat er nog vele volgen en dat er inderdaad spoedig een net van organisaties mag zijn. Wat zou het mooi zijn als we van 't voorjaar eens een conventie konden houden. Dan zijn Mrs. en Mr. Krelis vast van de partij.

Al verschillende malen heb ik beloofd iets te schrijven over "Good Management". Dat dit een zeer moeilijk onderwerp is zal wel niemand ontkennen. Maar toen ik verleden week in de krant las, dat men, voordat men iets schrijft over "good management", men eerst zelf een goed manager en diplomaat moet zijn, zakte de moed me helemaal in de schoenen. Want zoveel gaven heeft Krelis heus niet, al verbeeldt hij zich soms heel wat. Het is me echter deze winter wel duidelijk geworden, dat vele landbouwers tegen goede bedrijfsleiding zijn, "want", zo zeggen ze, "hoe beter de bedrijfsvoering, hoe meer overschotten en hoe lager de prijs." Het zijn dus de landbouwers met "Good management" die het voor de anderen verknoeien, en de regering moest nodig ingrijpen volgens hen. Enkele jaren geleden kon een landbouwer met 100 kippen en 2 zeugen en 10 koeien een goed bestaan maken, terwijl vandaag dat woord "goed" wel kan worden weggelaten.

Wat is er eigenlijk gebeurd? Enkelen zijn begonnen met 5000 legkippen; niet zolang daarna begon men met 25.000 slachtkippen en kalkoenen. En vandaag begint men met 1000 mestvarkens en 1000 ossen. Deze mensen zijn allen specialisten en ze weten meestal aardig goed wat ze doen. Mag een boertje zoals Krelis dan zeggen dat deze mensen het voor hem verknoeien?

Laten we nu eens even terug gaan in de geschiedenis. De Here heeft ons geschapen om de aarde te bebouwen en te bewaren en Hem daarin te dienen. We lezen dan ook, dat Abel zich specialiseerde in schapen terwijl Kain zich toelegde op het verbouwen van gewassen. Wat nu gebeurt is dus eigenlijk niets nieuws. Wij leven in de 20ste eeuw en we moeten nu in 1962 nog steeds de aarde bebouwen en bewaren zoals dit in deze tijd het beste gaat. Niet zoals onze voorouders in de 16e eeuw. Als het nu mogelijk is om 20 ton suikerbieten te verbouwen per acre, dan mogen we niet zeggen we verbouwen maar tien ton want anders komt er overproduktie. Dit zou immers de Heere een gruwel zijn, want Hij heeft ons allen talenten gegeven, de een wat meer dan de ander, maar we moeten er allemaal mee woekeren en produceren wat mogelijk is.

Natuurlijk is er een probleem van overproductie in Canada, maar we mogen dit niet trachten op te lossen door onze talenten te verwaarlozen. Het is ons allen bekend, dat bijna 2/3 van de wereldbevolking elke avond hongerig gaat slapen. Dat zijn allen schepselen zoals wij en we hebben te trachten middelen te vinden om deze mensen te voeden. En laten we niet te vlug zeggen dat dit onmogelijk is, omdat deze mensen niet kunnen betalen. We weten dat de mens heel wat kan uitvinden. Dat hebben we de laatste weken weer gezien toen John Glenn Jr. het luchtruim werd ingeschoten. Zou men dan werkelijk geen middelen kunnen vinden om deze landbouwproducten bij de hongerige mensen te brengen? Het wordt nodig tijd, dat we de Here gaan vragen of Hij ons wil helpen ook in dit probleem. Enkele jaren geleden heb ik dit met Biddag tegen onze dominee gezegd. We hebben er toen voor gebeden en we weten dat de Here ons gebed heeft gehoord, maar nog niet verhoord. En toch weten we dat het gebed van de rechtvaardigen veel vermag. Zou het misschien kunnen zijn, dat we er allemaal nog niet voor bidden en worstelen? Het is immers veel gemakkelijker om te zeggen, dat mijn buurman met zijn "good management" de oorzaak is van overproductie.

De laatste jaren is men tot de conclusie gekomen dat "Management" het zwakste punt is in de landbouw en dat het moeilijk is om er met degenen over te spreken, die dit het hardste nodig hebben. Wat is "farm-management" eigenlijk? Daarover de volgende keer.

Krelis.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Enkele Aspecten van de Evolutieleer en het ontstaan van de mens in verband met Genesis 1 : 2 en 3

do:r Dr G. Kooistra

①

Aan de evolutieleer is onlosmakelijk de naam van Charles Robert Darwin verbonden. Op Zondag 12 Februari 1809 werd hij in het Engelse plaatsje Shrewsbury geboren als zoon van de in Leiden gepromoveerde arts Robert Waring Darwin. Niets in zijn kinderjaren wees op een bijzondere begaafdheid. Slechts vertoonde hij reeds vroeg de iedere jonge bioloog kenmerkende verzamelwoede. Op zijn zestiende jaar ging hij naar de Universiteit van Edinburgh voor de studie in de medicijnen. Hij zou het echter nimmer tot praktiserend arts brengen. Een reden hiervoor was dat hij al spoedig wist dat zijn vader hem veel aardse goederen zou achterlaten, zoveel dat hij nimmer voor zijn brood zou behoeven te werken. Dus begon Darwin steeds meer zijn hobbies te volgen. Hij zocht contact met jonge natuuronderzoekers, vergezelde hen op excursies en deed na korte tijd ook zelfstandig enkele onderzoekingen. Ook ging hij enkele colleges geologie en zoologie volgen maar dat hield hij niet lang vol; hij vond ze saai.

Toen zijn vader merkte dat hij op deze manier niet opschoot en dat hij niet kon verwachten dat Charles hem in zijn practijk zou opvolgen, stelde hij hem voor geestelijke te worden. Na enige aarzeling accepteerde de zoon en ging in 1828 naar Cambridge als theologisch student. Hier ging het echter al spoedig net zo als in Edinburg. Hij volgde enkele botanische colleges, verzamelde kevers en deed mee aan het vrolijke studentenleven. Ook studeerde hij nog enigszins want in 1831 haalde hij de B.A.-graad in de theologie (staat nog niet gelijk aan het Candidaatsexamen). Het bleef zijn enige universitaire graad. Omstreeks deze tijd maakte Darwin kennis met de hoogleraar in de botanie J. S. Henslow. Deze veelzijdige geleerde heeft grote invloed op de ontwikkeling van Darwin als man van wetenschap gehad. Op zijn aanraden ging Darwin geologie studeren en zo zien we dat hij ook nog in 1831 de geologische hoogleraar mocht vergezellen op een excursie naar N.-Wales waar zij speciaal fossielen verzamelden. Teruggekeerd hiervan kreeg en greep hij de kans als natuuronderzoeker mee te gaan met de 235 ton metende marine bark "The Beagle", die een reis om de wereld zou gaan maken. De reis ging via de Kaap-Verdische eilanden langs de Oostkust van Zuid-Amerika, door Straat-Magelhaen en dan langs de Westkust van dit Werelddeel tot aan de Galapagoseilanden vanwaar de Grote Oceaan overgezeild werd naar Nieuw Zeeland en Australië; langs Kaap de Goede Hoop, Sint Helena, Bahia in Brazilië en de Azoren werd Engeland weer bereikt, bijna 5 jaar na het vertrek. Regelmatig had Darwin grote collecties stenen, mineralen, planten en dieren naar Engeland gezonden en de eerste jaren na zijn thuiskeer besteedde hij aan de uitwerking hiervan. Zijn gezondheid was achteruitgegaan en zo zien we dat hij vanaf 1842 in een niet ver van Londen gelegen dorpje Down gaat wonen en er een zeer regelmatig en afgezonderd leven gaat leiden. Zijn voortdurende kwalen stonden hem zijn hele verdere leven niet toe per dag meer dan ongeveer 3 uur te werken.

Het bestuderen van de naar Engeland gestuurde collecties bracht Darwin voor het probleem van het ontstaan der soorten, de kern van zijn levenswerk. In die tijd overheerste de mening dat de levende organismen vrijwel niet variëren en dat de soorten onveranderlijk zijn, dit als reactie op de van de Middeleeuwen tot aan de 17de eeuw geheerst hebbende mening dat planten en dieren ongelimiteerd van kenmerken konden wisselen. Dit was de tijd van de monsters en de zeemeerminnen, de tijd waarin men meende dat eenden en ganzen uit de nog tegenwoordig zo geheten eendenmosselen ontstonden, dat schorpioenen uit haneneieren kwamen en dat in 1553 een vrouw het leven geschonken had aan een kikker met een slangenstaart. In de 17de eeuw kwam hierop een reactie en wel onder invloed van de fysica en de chemie. Deze wetenschappen ontdekten n.l. dat de materie aan vaste wetmatigheden is gebonden, dat men lood of andere onedele metalen niet op geheimzinnige wijze in zilver en goud kon veranderen, dat ijs niet kon overgaan in kwarts, enz.

De onderzoekers op deze gebieden begonnen ervan overtuigd te raken dat de natuur geen wazige chaos was, maar dat ze uit een beperkt aantal elementen was opgebouwd en dat de relaties tussen deze elementen niet variabel maar constant waren. In navolging hiervan ontstond ook in de biologie een kentering. **De gedachte van het voortdurend ontstaan van nieuw leven uit de levenloze materie, eeuwen lang gehuldigd, de gedachte dus van een generatio spontanea, verloor veld.** Het aantal planten en diervormen bleek beperkt te zijn en de organismen konden niet in elkaar overgaan. Het is vooral de beroemde Zweedse onderzoeker Carolus Linnaeus (1707—1778), gepromoveerd in Harderwijk, geweest, die meende dat er momenteel evenveel soorten leefden als God in den beginne had geschapen; zijn grondgedachte was de constantheid van de soort. Deze mening werd weldra algemeen aanvaard. Toch kwamen ook hier weer moeilijkheden, o.a. door het vinden van grote aantallen fossielen van planten en dieren, welke in sterke mate verschilden van de huidige organismen. Aanvankelijk werden deze fossielen beschouwd als "spelingen der natuur" of als overblijfselen van modellen door God gemaakt vóór hij de levende wezens schiep, weldra echter moest deze mening wijken voor de opvatting, dat het versteende resten waren van reeds lang gestorven schepselen. De Franse zoöloog Cuvier gaf de volgende verklaring, die veel ingang vond: gedurende de aardgeschiedenis heeft een aantal ingrijpende natuurrampen, catastrofen, plaats gehad, waarvan de zondvloed de laatste was, en waarbij vrijwel alle organismen omkwamen. Na zo'n catastrofe werd de aarde weer bevolkt, uitgaande van de enkele organismen, die de dans ontsprongen waren. Dit betekende dus, dat de na zo'n catastrofe optredende flora en fauna slechts schijnbaar nieuw was. De hen samenstellende organismen hadden vroeger ook wel geleefd, echter slechts in zo geringe aantallen, dat ze niet eerder waren gefossileerd. De navolgers van Cuvier wijzigden zijn theorieën in die zin, dat ze aannamen dat bij dergelijke catastrofen alles omkwam en dat God naderhand weer geheel nieuwe organismen schiep. Zo waren er onderzoekers, die honderden catastrofen aanvaardden.

Toch rezen er ook weer bezwaren tegen deze gewrongen verklaring van het ontstaan der fossielen en mede hierdoor ontstond er ook weer twijfel aan de algemeen geldigheid van de soort-constantie. Een der voornaamste vertegenwoordigers hiervan was de Fransman de Lamarck, die de biologische grondslagen van het evolutionisme **theoretisch uiteenlegde;** generatio spontanea, overgang van diergroep naar diergroep en soortverandering; er is een continue vormverandering der soorten, een evolueren. Lamarck kreeg weinig aanhang, hij theoretiseerde alleen en had geen bewijzen.

(Wordt vervolgd.)

Ten geleide

Het is mij een vreugde om namens de redactie van Calvinist-Contact hierbij met een enkel woord in te leiden de serie van vier artikelen, die in dit en de volgende nummers gepubliceerd zullen worden over het vraagstuk van "schepping en evolutieleer". Het vraagstuk is buitengewoon boeiend en gezien de spraakverwarring, die er heerst rondom dit probleem, kunnen we gerust zeggen dat het laatste woord erover nog niet gesproken is.

Mijn vreugde is eigenlijk een dubbele vreugde, want de schrijver van deze artikelen is mijn eigen broer, Dr. G. Kooistra, gepromoveerd in de biologie en werkzaam voor de Bataafse Petroleum Maatschappij als wetenschappelijk "Research-onderzoeker in de laboratoria van de Landbouw Hogeschool in Wageningen.

Deze artikelen zijn niet bedoeld als een wetenschappelijke publicatie, maar ze vormen de tekst van een lezing, die mijn broer gehouden heeft voor de jeugdverenigingen in de omgeving van Wageningen. Het geheel bedoelt dus een populaire verhandeling te zijn in de geest van een inleiding tot het probleem met enkele aanduidingen van de richting in welke een oplossing voor de bestaande problemen zou kunnen worden gezocht. Anderzijds zijn m.i. deze artikelen toch zeer waardevol, omdat ze zich inderdaad koncentreren rond de hoofdvragen die we op dit gebied ontmoeten, nl. het probleem van de konstantheid dan wel de variabiliteit van de soorten en de duur van de scheppingsdagen uit Genesis 1. Het is voor mij, als theoloog, erg verleidelijk nader in te gaan op wat mijn broer, als bioloog, over een en ander te zeggen heeft, maar ik geloof dat het beter is dat U eerst wat hier geboden wordt eens rustig leest en overweegt.

Men houde dus voortdurend in gedachten dat wat wij nu gaan publiceren geheel blijft voor rekening van de schrijver, die zelf zijn standpunt op zeer bescheiden wijze ontwikkelt (men zie zijn opmerkingen naar aanleiding van het getal 666).

Als straks de nieuwe bundel "Christian Perspectives 1962" verschijnt zullen we tevens gelegenheid hebben de hier gepubliceerde gedachten te vergelijken met die van Prof. Dr. J. J. Duyvené de Wit, die in Unionville, op het voetspoor van Prof. Dr. H. Dooyeweerd, 'n andere oplossing bepleit, waardoor de zes scheppingsdagen, onder verwijzing naar het rusten Gods op de zevende dag, buiten de kosmische tijd geplaatst worden. Misschien kunnen we dus in de toekomst nog wat nader op deze problemen, die ook in Nederland voortdurend in gesprek zijn, ingaan, maar voor we dat doen is het van groot belang dat U weet waarover het gesprek dient te gaan — en daarbij kunnen deze artikelen van groot nut zijn.

R. Kooistra

VERANTWOORDING VAN GIFTEN VOOR "TANTE KLASKE"

In ons nummer van 23 Maart j.l. hebben wij geschreven over het mooie werk, dat Mej. Th. K. Kooistra ("Tante Klaske") doet voor de Ambonese jeugd in Friesland.

Er kwamen reeds giften binnen. Hieronder en eventueel in volgende nummers zullen wij verantwoording doen van de ontvangsten. Nu al reeds hartelijk dank aan de lezers, die onze "hint" begrepen.

Red.

Miss G. V. te O. $ 1.00; R. S. te J. $ 1.00; A. L. te K. $ 1.00; M. F. te T $ 1.00; Miss A. F. te B. $ 2.00; Miss K. W. te S. $ 1.00; zonder afzender uit Cornwall $ 1.00; Mrs. G. R. te R. $ 1.00; G. G. te C. $ 2.00; Mrs. H. S. V. te K. $ 1.00; Mrs. J. L. te C. $ 1.00; M. R. te B. $ 1.00, R. J. S. te R $ 1.00, zonder afzender uit Thorold, Ont. $ 1.00. Totaal tot Dinsdagmorgen 27 Maart $ 16.00.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

DIE ENE STER

Geruisloos sluit de duisternis
De poorten van de nacht weer dicht.
Leegte die ons omspoelt weerkaatst
Doodstrijd van het stervend licht.
Al wat tot leven ontwaakt
Ontwaakt enkel tot de dood
En waar is de verborgen Bron
Die het Levend water spoot?
Zoekend gaan we nu al tijden
Zwanger van onrust is ons hart.
Maar plant nog eens die ene Ster
Ergens in 't heelal, apart.

The story of two brothers

In a copy yellow with age, of a California magazine of July 1860 the following story was found. The story of two brothers, traveling in Lapland.

He that loveth not his brother abideth in death.
1 John 3:14.

"It was a bitter, freezing day and they were traveling in a sledge, rapped in furs from head to toe, but, notwithstanding this, they were almost frozen in the fearful cold. By the wayside they discovered a poor traveler, benumbed and perishing in the snow.

"Let us stop and help him," said one of the brothers, "we must save his life."

"Yes, and lose your own," replied the other. "Are we ourselves not freezing in this cold? Nobody but a fool would think of stopping at a day like this! I would not take off my cloak of fur to save a hundred travelers."

"I am freezing as well as you," said the other brother, "but I can not see this stranger perish. I must go to help him."

And so he did. The effort he made brought warmth to his own limbs and he put the traveler on his back and took him to the sledge. "Brother," he said, "look, I have saved this stranger's life and also, I verily believe, my own, I am quite warm from the effort I have made."

But he did not answer. He was sitting upright in his furs in the sledge. Cold and dead."

A strikingly suggestive picture it is of the moral and spiritual death, which threaten the man or woman, church or club, community or state, that for personal welfare or gain, resist the call to difficult or even dangerous responsibilities of Christian brotherhood. "Be sure to take care of yourself." That is what people say, when they want to give you a word of advice, when you are going away.

Now I will give you a bit of advice. So listen to what I say:

"Take care of others whatever
you do and where ever you stay!
For the road that you tread
in love
In paths that saints have trod,
Take care of others — and leave
yourself
to the care of God!

Glasgow. G. R.

BIBLESCHOOL

't Is Zaterdagmiddag kwart voor twee. Nog een kwartiertje, dan begint de Bibleschool, die anderhalf uur duurt. Wij amateur-teachers staan onze lieve en ontdeugende leerlingen op te wachten. Daar komt het eerste corps al holderdebolder de trap af. Sommigen een ietsje verlegen en schuw. Maar de meesten hebben van zulke complexen niet de minste last. Vechtend en stoeiend, elkaar met de boekjes op 't hoofd slaand komen ze om hun teacher heen staan. Een lief meisje duwt verlegen een tekening in m'n hand die zij voor de teacher gemaakt heeft. Ik strijk eens over haar bolletje. Met 'n verheerlijkt snoetje huppelt ze naar de anderen toe, die zich alvast in ons lokaaltje aan 't installeren zijn. Wij, onvolmaakte leidsters der jeugd, bomen nog even na over het meest populaire onderwerp: "Hoe kunnen we het beste de orde bewaren?" Een van de teachers heeft een aangeboren ontzag onder de kinderen. Dus, die is uitgeschakeld. Maar de rest worstelt iedere week min of meer met bovenstaand euvel. 't Is 2 uur, de Psalter Hymnals zijn uitgedeeld, we kunnen beginnen. Eensgezind, hoewel niet allen op toon, gaan we zingend door de Hymnal. Iedereen krijgt een beurt. Alice vindt het versje dat onze dominee met het dopen meestal laat zingen, zo mooi. Dus zingen we daar eerbiedig alle coupletten van. De eerste storing: Door het tekort aan een boek is een van de boys genoodzaakt met een meisje samen te kijken. Voor zijn acht jaren heeft hij het heel ridderlijk tien minuten volgehouden. Maar nu neemt de verlegenheid toch de overhand. Dit is gelijk een goed ogenblik om op te houden. Want een paar willen al beginnen met kleuren.

We bidden gezamelijk de Lord's Prayer. Dan lees ik hen het gedeelte uit de Bijbel voor dat verband houdt met de story. Ondertussen houd ik met een hand Billy vast, die nogal eens de neiging heeft er vandoor te gaan. Niets hoeft er maar te gebeuren of de edele rust is op de loop. Naast me in 't zaaltje van teacher Nelly gaat het nogal luidruchtig toe. Met nauwverholen leedvermaak constateer ik de vredige stilte die er nu in mijn lokaaltje heerst. De story van vandaag gaat over: Daniel in de leeuwenkuil. Ik zie Daniel voor me als hij neerknielt voor zijn geopende raam, zijn gezicht in de richting van Jeruzalem. Ik probeer het zo weer te geven. Ze luisteren met open mond. De meisjes rillen als ik er even op doorga hoe groot die leeuwenbekken wel waren. Op m'n vraag wie van hen hetzelfde als Daniël gedaan zou hebben, wordt de ene jongen nog meer dapper dan de ander. De laatste stoere uiteenzetting is van Johnny, die boven op tafel zijn demonstratie geeft. Net als Simson zou hij de leeuwen van elkaar scheuren. Ik laat ze hun dapperheid maar even uitvieren door hen "Onward Christian Soldiers" te laten zingen. Ze mogen dat, net als op de public school, rondmarcherend doen. Zodoende begrijpen zij dit versje goed. Maar het leger van Christian soldiers verandert in een slagveld. De meisjes worden door de stoere "Enakskinderen" onder de voet gelopen. Ik probeer met al m'n tearcherswaardigheid de krijgskreten te overschreeuwen. Eindelijk gelukt het. De gemoederen komen tot bedaren. Wanneer ze weer gezeten zijn begin ik met het overhoren van hun memory verse. Wie het goed kent krijgt een snoepje. Dan gaan de boekjes open en mogen ze de plaat kleuren. Ik heb een prijs beloofd aan wie zijn of haar boekje het mooiste kleurt en 't netste houdt. Ook voor wie de vragen goed invult. Een van de jongens die dat zeker weer vergeten was, heeft al wat man in is z'n boekje, een snorretje gegeven. Nu is hij ijverig bezig de snorretjes ongedaan te maken. Weldra zitten ze allemaal over hun boekjes gebogen.

Ik kijk eens naar al die blonde en donkere kopjes en leuke brushcuts. Wat schuilt er achter al die lieve en brutale gezichtjes? Overal worden Christian schools voor hen opgericht. Ze horen thuis en op de Zondagsschool van de Here Jezus vertellen. Onze Verbondsgod laat Zijn kinderen, ook in deze tijd, niet in de steek. Ook wij onvolleerde teachers van de Bibleschool class mogen een paar steekjes mee borduren aan het heerlijke maar onbegrijpelijke patroon van Zijn uitverkiezing. Een van de meisjes die zelf al een horloge heeft trekt me aan m'n arm: "Teacher, all the other classes are going."

Ik formuleer m'n gedachten weer tot het ogenblik. De potloodkleuren worden opgeruimd, de boekjes door sommigen opgerold en in de zak gestopt. We zingen nog een versje en danken samen. Dan stormt de toekomst der Kerk het zaaltje uit.

In 't midden op tafel staat als versiering de collecteschaal met dimes, nickles en pennies. "Bye, teacher, see you next week. Don't forget the candies," roept er nog een. Bij het naar huis gaan voegt teacher Nelly mij met (oprecht?) meeleven toe: "Het ging deze keer bij jou weer rumoerig toe. Ik had ze fijn stil. Maar er waren er een stel ziek," voegt ze er eerlijk aan toe.

Nog een klein eindje en ik ben thuis, waar m'n man mij opwacht met een kalmerend kopje thee na al de doorstane emotie.

Wilma Jonkheer.

God is just the same today. His power is being poured out upon all believers who willingly yield themselves to Him. God's work must be done through you and me. He has no other plan to mediate this power except through His people.

Thou hast no tongue, O Christ, as once of old,
To tell the story of Thy love divine;
The story still as strange, as sweet, as true,
But there's no tongue to tell it out—but mine!

Thou hast no feet, O Christ, as once of old,
To go where Thy lost sheep in sin and sorrow pine,
Thy love is still as strong, as true, as kind,
But now! Thou hast no feet to go—but mine!

Thou hast no hands, O Christ, as once of old,
To feed the multitude with bread divine;
Thou hast the Living Bread—enough for all,
But there's no hand to give it out—but mine!

And shall I use these ransomed powers of mine
For things that minister alone to me?
Oh, take my tongue, my hands, my feet, my all,
And let them live, and give, and go—for Thee.

Author Unknown.

PILGRIMAGE TO CANADIAN WAR GRAVES IN THE NETHERLANDS

The Netherlands War Graves Committee has through negotiations reserved a DC 7 charter plane, seating 79 passengers, for the transport of next of kin of Canadian servicemen who are buried in the Netherlands and in the adjacent Reichswald area Germany) at a cost of $ 200.— per person return. The Netherlands War Graves Committee pays a subsidy of $ 50.— per person, leaving a total transport fee of $ 150.— return. This Committee is further arranging free hospitality plus free transport, food and entertainment during the entire stay in the Netherlands of approximately 10 days. The flight will depart from Montreal and return to Montreal. This visit, it is hoped, will take place towards the latter half of next September.

Further information concerning this pilgrimage can be obtained from the Dominion Command, Royal Canadian Legion, 465 Gilmour Street, Ottawa (Ont.), which on behalf of the Netherlands War is arranging the details in Canada Graves Committee.

De tevreden roker

— Arie, wat stink je weer! riep mijn lieve vrouw in onvervalst Nederlands. Ik had geen reden, om haar mening te bestrijden, want ik rook mezelf ook. De stank had ik meegekregen van de kerkeraadsvergadering. Daar hadden mijn ambtsbroeders zware rookgordijnen gelegd. Hoe dieper de discussies, hoe zwaarder de rook. Die avond was het gegaan over een herzien budget. De rook was niet te snijden geweest....

Iedere keer, dat Katrien opmerkt dat ik stink naar tabaksrook, voel ik me trots en machtig. Ik rook namelijk niet meer; al sinds twee jaar niet! Ik ben er zogezegd van af. Ik ruik nog wel graag de rook van een goeie sigaar, maar ik kan er zelf best afblijven.

Op 1 April zal het precies twee jaar geleden zijn, dat ik het besluit nam om niet meer te roken. Die datum zal ik nooit vergeten. Wat een pijn en strijd heeft het gekost, om mijn rokertje te laten staan! Die arme Katrien! Wat heeft ze een paar weken een zuurpruim van een man gehad! Ik was aanvankelijk niet te genieten; dat zag ik achteraf zelf wel in. Thuis was ik geprikkeld en onbillijk tegen vrouw en kinderen, die overigens de oorzaak wel wisten en mij behandelden als iemand die niet helemaal toerekenbaar was. Mijn werk deed ik zwijgend en met een stuurs gezicht. En in de kerkeraad was ik overal tegen.

Dat heeft ongeveer drie weken geduurd; toen kreeg ik het wat gemakkelijker ermee. Een gevoel van trots kwam over me, alsof ik een overmachtige vijand had verslagen. En dat was ook zo.

Daarna kwam er een periode, waarin ik mijzelf bijzonder degelijk vond en alle rokers enigszins minderwaardige lieden. Ik voelde me verre verheven boven alle tabaksslaven!

Tenslotte, na ongeveer negen maanden, verdween ook dit meerderwaardigheidsbesef en begon ik het heel normaal te vinden, dat andere mensen rookten en ik niet. Toen was ik er eindelijk echt overheen.

Helaas zijn er nog steeds mensen, die het me kwalijk nemen, dat ik niet rook. Als ik bedank voor een sigaret of sigaar, kijken ze me aan, alsof ik een ketterij verkondig. Sommigen hebben me rechtstreeks verklaard, dat het pietistisch was om niet te roken tenzij men een maagzweer had, en dat het echt calvinistisch was, om te dampen. Deze stoere lieden gingen niet in op mijn vraag, of ze zeker wisten, dat Calvijn Players rookte, toen hij zijn Institutie schreef, zich de slagzin eigen makende: "Players and pleasure go together". Ze vonden het oncalvinistisch, om zo te spotten met hun rookprincipes.

Ondanks mijn herhaalde betuigingen, dat ik niet om godsdienstige redenen het roken had gestaakt en dat ik helemaal niet tegen roken als zodanig was, schijnen er nog altijd mensen onder ons te zijn, die het maar een verdacht zaakje vinden, een blijk van ongezonde vromigheid, dat Arie Dof niet meer rookt. Dat zij dan zo.

Hoe komt het dan, dat ik er mee opgehouden ben? Nu, om heel eerlijk te zijn, het kwam zo: Twee jaar geleden werd er heel veel geschreven over het verband tussen longkanker en roken. Ik las die artikelen en begon me onbehagelijk te voelen. Volgens Katrien ben ik erg bang voor mijn hachje, en dat was waarschijnlijk de reden, waarom ik me onrustig voelde worden, telkens als ik weer een rokertje wegpafte.

Buurman Mol las die artikelen ook. Hij was er ook niet helemaal rustig onder. We spraken elkaar wat moed in, echter zonder het gewenste resultaat. Toen kwam de grote dag, 1 April 1960, dat Mol en ik elkander plechtig de hand drukten en in tegenwoordigheid van onze vrouwen de verklaring aflegden, dat we van nu voortaan niet meer zouden roken. Het was een ontroerend moment, dat ik nooit weer zal vergeten.

Onze goeie buurman heeft het maar zes dagen volgehouden. Toen dampte hij weer als een schoorsteen. Om zijn figuur te redden, merkte hij op, dat het een Aprilmopje was geweest, toen hij verklaard had niet meer te zullen roken. Dat was niet mooi van Mol. En dat hij mij probeerde te verleiden, door elke avond een poosje bij ons te komen roken en mij fijne sigaren aan te bieden, wel, dat was beneden peil.

Maar zie, ik heb volhard! In een van zijn beste ogenblikken heeft Mol eens bekend, dat ik toch sterker was geweest dan hij, waarmee ik nederig instemde.

De spotters zeggen wel eens tegen me: — Wat zul je een geld overhouden, nu je niet meer rookt. Nu, dat had ik ook verwacht. Doch het is niet uitgekomen. Ik rookte — schrik niet — voor meer dan vier dollars per week aan sigaren en sigaretten. Doch na een jaar, op 1 April 1961, had ik geen $ 208.—! Ik had niets over. Waaruit slechts af te leiden viel, dat ik een tekort van $ 208.— zou hebben gehad, als ik was blijven roken. Ik was er dus precies op tijd mee opgehouden. Degene, die opmerkt, dat er in deze berekening iets niet klopt, antwoord ik: — Je moet geen spijkers op laag water zoeken.

IMMIGRANTEN-

MIJMERINGEN

Ik kan me er dus niet op beroepen, dat ik principiële bezwaren heb tegen het roken. Ik ben niet als die vele Canadese medechristenen, die het als de eerste kenmerken van vroomheid beschouwen, wanneer een mens niet rookt. Zo kan ik maar nooit vergeten, dat ik als ouderling eens iets te maken heb gehad met een akelig zaakje: een getrouwde Canadees was er vandoor gegaan met de echtgenote van een immigrant, lid van onze kerk. Samen vestigden ze zich op een farm ergens op de prairies. Op ons verzoek ging de dominee van onze kerk, die in die omgeving bestond, er op af. Wie beschrijft onze verbazing, toen deze dominee ons later vertelde, dat het natuurlijk niet goed was geweest, wat die Canadees had gedaan, maar dat die man toch een christen moest zijn, want.... hij rookte niet en dronk niet!

Dat was wel het toppunt! Neen, echt Christen zijn zit em daar niet in, dat je tabak en borrel laat staan. Dat zit em in diepere zaken!

En toch.... ik weet niet goed, hoe ik het moet zeggen, want ik ben een gewone timmerman en een ongeletterd mens — ik ben wel eens bang, dat de Heer in de hemel soms ontstemd is als hij sommige van die oerchristelijke en tot-en-met principiële en uiterst uiterst-rechtzinnige en geen duimbreed wijkende mensen onder ons dikke sigaren en massa's sigaretten ziet wegpaffen.

Ik denk nu niet eens in de eerste plaats aan die nicotinezuchtigen, die 's Zondags meteen na de dienst, terwijl ze de kerk nog niet uit zijn, hun sigaret al in de brand hebben en al smokend uit de eredienst komen ("Het kan ons niets schelen, wat de Canadezen ervan zeggen; in de kerk zijn we Hollanders onder elkaar!"). Dit soort zal wel steeds meer in de minderheid komen naarmate onze kerken ouder worden en de klompentijd achter zich laten.

Ik denk vooral aan die mensen, die — net als ik deed — voor zo'n dollar of vier per week de lucht in blazen voor hun eigen genot, maar lang geen vier dollars per week kunnen missen voor de dienst des Heren. Kijk, daar zit wat verkeerd, heel erg verkeerd ook!

Ik gun ieder mens graag zijn rokertje, maar men moet niet klagen over een "dure kerk" enzo, wanneer men zonder bezwaar een behoorlijk bedrag elke week besteedt aan rookartikelen.

Er wordt in onze kringen nogal eens een glaasje geschonken met iets pittigs erin, en het is niet alles ginger ale, dat op ginger ale lijkt! Daar hebben we hoegenaamd niets op tegen. In Holland hadden we wijnhandelaars en jeneverfabrikanten in de kerkeraden, en waarom ook niet?

Maar als men rustig zoveel dollars besteedt aan een fles van dit en een fles van dat, maar intussen jammert over het schoolgeld van de Christelijke school, dan verdient men het, dat men zich eens hevig in zijn glaasje verslikt!

Wanneer we onze centen liever uitgeven aan deze genotsmiddelen — en laten we daarbij ook niet vergeten de bergen koekjes en cake en de zeeën van koffie en thee die door ons worden geconsumeerd! — dan aan de dienst van de Here, aan de kerk, de zending, de evangelisatie, christelijke onderwijs, hulp aan behoeftigen enzovoort, dan ziet het er maar treurig uit met onze christelijkheid en onze zware principes!

Je hoeft werkelijk niet altijd op zijn christelijk-canadees over de tienden te praten, om te ontdekken, dat je maar zo een tien procent van je inkomen kwijt bent, als je trouw wilt zijn aan de zaak van je Heiland.

Mijn achterneef Hendrik, die diaken is in een gemeente niet zo ver hier vandaan, vertelde me onlangs van de drukte, die ze daar hebben gehad met een ouderling, die wel royaal was, maar niet voor de Here.

Hij verrookte kapitalen en was geen onbekende in de plaatselijke liquorstore. Zijn kerkelijke bijdragen bedroegen in het laatste jaar $ 64.75, terwijl de Christelijke school — hij had geen schoolgaande kinderen meer — hem een dollar per maand had gekost.

Toen had de kerkeraad hem daarover vermaand en gezegd, dat dit niet paste voor een ambtsdrager, die aan geen ding gebrek had en in overvloed leefde. Hij wilde er niets van horen en werd vreselijk kwaad. Het einde was, dat hij genoodzaakt werd, om af te treden.

Groot gelijk had die kerkeraad. Wie hier in Canada, in onze omstandigheden met onze worstelende kerken en scholen en andere acties, waarvoor zo heel veel nodig is, zó durft te leven, heeft nog niet veel begrepen van het dienen van Jezus in dit land.

Wat mij betreft, mogen de mensen gerust roken, en zo nu en dan een glaasje zal ik heus niet verbieden. Het ligt er maar aan, hoe je de dingen gebruikt en welke plaats je ze geeft in je leven...

Katrien is niet nieuwsgierig, maar ze mag graag alles weten. Ze leest over mijn schouder mee, en dat is vandaag helemaal niet goed voor haar, want ze is een goede vrouw, maar maakt zich gauw kwaad.

— Wat een akelige egoïsten, lelijke vrekken zijn dat, die alleen zichzelf wat gunnen en God haast niks! valt ze uit.

Terwijl ik naar mijn koffie-met-cake grijp, zeg ik: — Och, vrouw, het is nog veel erger....

En dat begrijpt Katrien ook wel....

Arie.

Boekbespreking

"EEN NEST VOL TUINFLUITERS", door Jos van Manen-Pieters. Uitgave: J. H. Kok N.V.

De villa van het gezin, waarmee we in dit boek kennis maken, draagt de naam 'De Tuinfluiter". Reinier, baron Van Herewaarden, is een man, die het "Noblesse oblige" tot zijn levensspreuk gemaakt heeft. Hij deed vrijwillig afstand van zijn luisterrijke omgeving en streeft ernaar om zijn kinderen een democratische opvoeding te geven. Zij moeten leren, dat de waarde van een mens niet afhangt van zijn rijkdom of afkomst, maar van wat hij zelf is en presteert. Zijn tweede vrouw, Marion, is ook in dit opzicht een hulpe tegenover hem. Hun huwelijk is heel gelukkig.

Inge, het kind uit zijn eerste minder geslaagde huwelijk, is eigenlijk de hoofdpersoon van het boek. Dwars door de belevenissen van diverse gezinsleden weeft zich haar romance met Bram Dubois, een wat oudere jeugdvriend, die men een veelbelovende carriere als chirurg voorspelt. Dr. Dubois voelt zich echter geroepen tot een andere bestemming: na een bezoek aan Lambarene, waar hij Albert Schweitzer aan het werk ziet, weet hij dat hij als zendingsarts naar de binnenlanden van Suriname moet gaan. Zelfs zijn liefde voor Inge kan hem niet weerhouden, zijn weg is bepaald. De conflicten stapelen zich op, wanneer zijn toewijding door het meisje misverstaan wordt. Intussen wordt de "Tuinfluiter" getroffen door een ernstig ongeluk en leren de Van Herewaardens, dat geen enkele ouder het leven van zijn kind mag leven.

Deze roman is, ondanks de beschreven moeilijkheden, een "gelukkig" boek. De lezer voelt zich langzamerhand een lid van de familie worden. Personen en persoontjes komen uit de watten en de wijze, waarop zij hun geloof beleven, is echt, niet zoetelijk overdreven. Het is geschreven in moderne stijl, vlot, hier en daar zelfs geestig, de aandacht vasthoudend tot de laatste bladzijde. Het is een vervolg op "En de tuinfluiter zingt", dat — als ik het goed heb — enkele jaren geleden uitkwam in Kok's V.C.L. Reeks en toen een goede pers had in Nederland. Dit werd door mij nog niet gelezen: wel 't beste bewijs, dat het hier besproken boek beoordeeld is op zijn eigen waarde en zeer zeker apart gelezen en genoten kan worden.

Tini V.A.

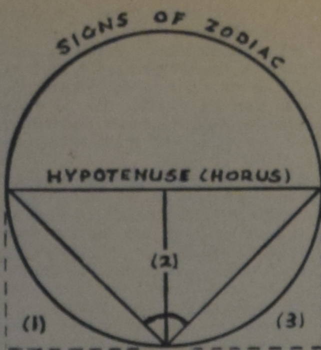
The Lodge Problem

by Rev. C. Wm. Flietstra

⑦ *Naturalistic Religion* (*Continued*)

With respect to the crude naturalistic glorification of which we mentioned previously, Percival states in his "Masonry and Its Symbols" . . . "The tradition of Masonry is that a monument was erected to the memory of Hiram, at his place of burial. The monument represents a *virgin weeping* over a broken column. Before her was an open book, behind her stood Time. The vestige or monument is the sternum, which is all that is left. The virgin is the *woman weeping* over her own broken column. The female figure is also the widow, as the broken column, . . . *weeping for* the *male power*, which she lost when the column was broken." Philosophically, this is what is termed as "Phallicism" defined simply as the worship of the male principle of generation. Again, listen to Sov. Inspector M. R. Grant as he describes the "point within a circle". "Among the ancient sun-worshippers, a dot within a circle was a symbol of deity. The *dot* represented *the sun* and the *circle* the *universe*. They considered that the *sun* was the centre from which *all life*, growth and reproduction force emanated." Mackel in his "Manual of Lodge", p. 56 states . . . "The *Phallus* was an imitation of the male generative organ. It was represented usually by a column, which was surrounded by a circle at its base, intended for the *CTEIS*, or the female generative organ. This union of the Phallus and the Cteis, which is well represented by the *Point within the Circle*, was intended by ancients as the type of the *prolific powers of nature* which they worshipped under the united form of the active or male principle and the passive or female principle . ." Such a crude and immoral symbolism pointing to a paganistic nature worship of that type found in Israelitish history is taught and honored in the ritual of the Master Mason's degree although it is by no means removed even from the work taken by the initiate of the Entered Apprentice degree.

Masonry speaks highly of the science of mathematics in its degree work. One of these branches of mathematics is geometry (the study of lines, angles, circles and other plane surfaces). In geometry, one finds the famous Pythagorean Proposition which defined in a right-angled triangle is that the "square of the hypotenuse (diagonal line joining two sides) is equal to the sum of the squares of the other two sides. Also, the famous Greek Mathematician, Euclid has stated this truth in his

"THE OBLONG SQUARE" DIAGRAM

famous "Elements", a 13-volume work on numbers etc. It is the "Forty-Seventh Problem of Euclid" of which the Masonic ritual refers when speaking of their philosophical and naturalistic rituals. Masonry takes this simple mathematical proposition of the above and gives it a re-interpreted paganistic coloring declaring "that when the male (desire) and the female (feeling) in one physical body work together, they build a new body *equal to their sum*. The new body, the *square of the hypotenuse*, is the "temple rebuilt". This same proposition or problem is in evidence by terming the perpendicular side, "Isis" and the horizontal side, "Osiris". The joining hypotenuse or diagonal (the new body) is labelled "orus", their son! Now go back to the floorplan of the lodge chamber. The Worshipful Master was located in the East, the Sr. Warden in the West (which is a straight perpendicular line from top to bottom). Intersecting this perpendicular line is the horizontal or the Jr. Warden in the south. And the altar stands precisely at the junction of such intersection! Could there be any matching in such floorplan with basic teaching of Isis (desire) en Osiris (feeling) and Horus (the temple rebuilt)? Again, look when you have opportunity at the Masonic emblem of the compass. Is this also strangely similar to geometrical data with philosophical implications?

Finally, we turn to what is known as the "Oblong Square". *) In such a symbolism, one notes twelve signs of the Zodiac around a circle. Within such circle, there is a rt. angle triangle formed by the diameter of the circle itself, the chord extending from the left side to the bottom or south, and in turn from south junction to the right side. Three equilateral triangles are drawn by extension of the tangents (lines touching edge of circle) to this circle. Masonry terms the first of such triangles "androgyneous" (man-woman combination). The other triangles act and re-act in various combinations around the other signs. *HIRAM* is the nature power that makes the rounds and *makes alive!* In such a scheme you again find the paganistic coloring of the ancient nature worship.

Yes, it sounds to the reader to be nothing but foolishness and ridiculous child play. Some Masons themselves, in order to by-pass the real truth of the ritual actually claim that they go through these teachings "just to have a little fun". They insist that nothing realistic or religious is implied in such antics. You, dear reader, after studying this mathematical-philosophical system with religious overtones, decide for yourself.

I ask, "Can a Christian believer, a member of the communion of the the saints, dare to affiliate with such immoral and paganistic nature worship as we have it in Masonic ritual and initiation? "Come ye out from among them and *be ye separate*, saith the Lord your God. And *touch no unclean thing;* And I will receive you."

Next: Universalistic Inclusivism of Lodgism.

*) See Chart Illustration.

Letter to the Editor:

THE ORANGE LODGE

Sir:

I should like to make clear a few things about the Lodge membership.

In the first place, I wrote my first letter because Reverend Flietstra made a false statement. I personally know four ministers of our church who are members of the Orange Lodge. I also know some who are against it, but this is not the point. I am not concerned if anyone believe in Lodgism or not. What I am concerned about is the truth!

How many things have been rejected which are now received as truths? How many now received as truths shall in their turn be displaced? I have been brought up in the Roman Catholic faith and in my early school years the priest taught that protestants were "heretics", they were all children of Satan. One boy asked if they were all going to hell and it is if I can still hear his answer. He said "There are some good ones who do not go to hell but there is a special place for them outside of heaven". They made us hate protestants; they told us what to read, what to eat, what pictures to see, etc. . . . even not to marry outside the church. When I was 17 I had an invitation to a Christmas dinner at the house of a very rich man. I was an electrician at the time and helped to build the house that summer. All the workmen were there, what I did not know was that there was a protestant minister there. When I realized this it was too late to leave, therefore I heard his sermon. As he spoke his words were full of love and goodness. I thought he was a wonderful speaker and from that time I started seeking for the truth. After a long struggle which I will spare you, I found the Spirit of Light in the holy protestant religion. Now I know what the priest told me was not true, but at the time I believed it completely.

I joined with the Orange Lodge because the Loyal Orange Association defends the principles and practices of the Protestant religion. On the twelfth of July we celebrate the Battle of Boyne. Prince William of Orange came from Holland and defeated Roman Catholic King James of England.

Do not believe that Lodge members are vain and selfish! Do not believe that the Lodge keeps us from going to church! The last part of qualification for membership in the Orange Lodge says. The Glory of God, the Welfare of Man, the Honour of His Sovereign, and the Good of his Country should be the motives of all his actions.

Yours truly,
A. Hooymans

REPLY TO MR. A. HOOYMANS

With respect to Orangeism, we are not first of all concerned as to which individuals are or are not members. What we are trying to teach our readers of CC is the naturalistic and Christ-denying philosophy of Lodgeism especially in the leading lodge, Freemasonry. Furthermore, if it can be observed that many other groups and organizations copy either in more or less degree the pattern of Masonry.

I do appreciate your history with respect to Romanism. I honor your convictions as you "saw the light" of the Spirit through the ministration of the Word in the particular sermon. With all this experience during your life, I can easily understand your zealous endorsement of all which seeks to promote the Protestant cause.

However, there may be cases where one seeks to escape what is erroneous in one movement and through his or her zeal becomes caught up in mistaken conceptions or practices of another organization. I also desire to defend the principles of the Protestant Reformation. However, I must do so without consciously affiliating with naturalism or humanism!

In a later article in CC, I hope to speak about Orangeism. I even will point out some "strange features" in their periodical, "The Sentinel".

With kindest regards,
C. Wm. Flietstra

EEN GOED JAAR VOOR DE CANADESE BOUWNIJVERHEID IN HET VERSCHIET!

De heer Arthur G. Sullivan, president van de Canadian Construction Association, heeft in een onlangs uitgesproken jaarrede de verwachting geuit dat 1962 een zeer gunstig jaar voor de Canadese bouwnijverheid kan worden. Hij meent dat in 1962 een omzet van ca. $ 7,5 miljard zal kunnen worden bereikt, vergeleken met een gemiddelde omzet van ca. $ 7 miljard in de vijf afgelopen jaren.

De heer Sullivan wees er op dat de bouwnijverheid niet moet wachten op inschrijvingen, maar meer moet doen aan stimulering van de omzet. De regering van haar kant kan de bouw activiteit bevorderen door het toestaan van bepaalde belastingfaciliteiten, zoals o.a. in Europa gebruikelijk is.

De Canadese aannemingsbedrijven gaan, aldus de heer Sullivan, meer op efficiency letten. Bovendien zal de vraag naar woningen, nu de in de oorlogsjaren geboren kinderen tot gezinsvorming overgaan, in de eerstvolgende tien jaar toenemen. De huidige overcapaciteit in de Canadese bouwnijverheid, die op $ 2 à $ 3 miljard wordt geschat, zal geleidelijk verdwijnen.

De heer Sullivan wees er op dat zich in Canada hier en daar praktijken in de bouwwereld hebben ontwikkeld, die zeer nadelig voor de bouwnijverheid in haar geheel dreigen te worden. Met name noemde hij het op onverantwoordelijke wijze inschrijven bij aanbestedingen van de kant van de bouwnijverheid en het van de kant van de opdrachtgevers accepteren van aanbiedingen, alleen omdat deze laag zijn, zonder dat gelet wordt op de standing van de inschrijver. Hij drong er op aan dat er in Canada moet worden gestreefd naar uniforme inschrijvings-voorschriften.

Het Evangelie en de Gestudeerde Mens

door Drs. M. Vrieze

De wereld is vol mensen. Iedere dag sterven er vele duizenden. En toch wordt onze wereld met de dag voller. Al die mensen zijn verschillend. Ze verschillen in huidskleur en in temperament. Ze verschillen in spraak en in ontwikkeling. Ze zijn verschillend in hun religieuze overtuigingen en in bekwaamheid, in leeftijd en politieke gezindheid, in sociale positie en in aanleg, in optreden en in kleding, en in nog zo'n duizend andere opzichten.

Maar hoe verschillend al die mensen ook mogen zijn, er is voor die allen slechts één boodschap van verlossing: het goede nieuws van Gods genade in Jezus, de Redder. Het is Gods dringende vraag aan Zijn kerk in deze wereld vol mensen, dat die ene boodschap nu wordt gebracht aan al die millioenen die onderling zo verschillend mogen zijn als dag en nacht.

Het is zonder meer duidelijk dat de manier waarop die ene boodschap aan al die verschillende mensen moet worden gebracht, rekening zal moeten houden met de bestaande verschillen. Het Woord van God is vol troost en bemoediging voor de mens in nood, maar het is fel en streng tegenover de mens die zich vastbijt in de afval. Wie deze twee dooreen zou halen zou een onvergeeflijke fout maken. Ieder heeft zijn speciale eigenaardigheden en die moeten in rekening worden gbracht bij het brengen van de boodschap. Een eenvoudige Chinese boerenknecht die alleen het dialect van zijn eigen streek kent, verstaat geen syllabe van de gelijkenis van de zaaier als deze hem wordt voorgelezen uit een moderne Engelse bijbelvertaling. De intelligente Ethiopiër, die dan blijkbaar niet met het "taalprobleem" zit, weet echter nog geen weg met de oude profetie van Jesaja als er niet een Philippus naast hem op de wagen klautert om die oude profetische tekening van den Heiland der wereld voor hem vol levende, kleurrijke werkelijkheid te maken. De brave ouderling uit Van Veldhuizen's boek "De Kerk Aan De Zelfkant", wordt bijkans van de Rotterdamse trappen gekeild als een smeerlap en een viezerd, omdat hij het woord "zonde" heeft gebruikt zonder zich te realiseren dat datzelfde woordje in andere oren dan de zijne nog wel eens een heel andere betekenis kan hebben! En dat kleine joch, dat in zijn leven nooit verder van huis is geweest dan de playground aan de overkant van de straat, heeft er niet de flauwste notie van wat er wordt bedoeld als vader aan tafel uit de bijbel Paulus' woord voorleest dat Christus ons is geworden tot wijsheid, gerechtigheid en heiligmaking.

De boodschap van de bijbel moet dus wel "vertaald" worden, in meer dan één opzicht. De boodschap moet zo worden gebracht, dat iemand met een bepaalde begrippenwereld, een wereld van voorstellingen, waarden en uitzichten, zich toch echt en werkelijk zal weten aangesproken. Hij moet immers doorkrijgen waar het om begonnen is wanneer de bijbelse boodschap klinkt. We kunnen niet zonder meer aan de gang als boodschappers alsof alle mensen dezelfde taal spraken als wij, en in dezelfde omstandigheden zijn opgegroeid als wijzelf. Ieder die enige tijd in de evangelisatie heeft gewerkt weet dit uit ervaring. Er is verschil tussen een preek in de Zondagse kerkdienst, en de bijbelvertelling voor de kleintjes in de Zondagsschool. Wie bij een professor op bezoek gaat met het evangelie bezigt andere woorden dan waneer hij, ergens op een straathoek, een gesprek aanknoopt met de eerste de beste teenager. Het contact met mensen die eerst kortgeleden de band met de kerk doorsneden draagt een ander karakter dan de voorzichtige benadering van hen die nog nimmer in hun leven een voet over de kerkdrempel hebben gezet.

Het is van uitnemend belang, juist voor het optreden der kerk in de wereld, in de evangelisatiearbeid, dat we een open oog hebben voor de zaken die hier in het geding zijn. Heel wat evangelisatiewerk wordt gehandicapt door een gebrekkig inzicht in de aard en omstandigheden, de "taal" en de gedachtenwereld van hen die buiten de muren der kerk leven. Er zijn er maar al te velen die, in hun ijver, zo maar zonder de nodige voorbereiding en bezinning, aan de slag willen. Die ijver is voorbeeldig. Maar we moeten wel bedenken dat een mislukt evangelisatiegesprek niet alleen voor onszelf een diepe teleurstelling betekent, maar tegelijkertijd ook vaak tot gevolg heeft dat we de deur voor het evangelie bij de ander nog vaster in het slot laten vallen dan ooit tevoren het geval was wellicht.

We mogen daarom onze christelijke uitgevers wel dankbaar zijn voor alle lectuur die zij ons beschikbaar stellen, waarin deze vragen duidelijk aan de orde worden gesteld, en waarin vaak met grote klaarheid ons wegen worden gewezen die we slechts tot onze eigen schade kunnen veronachtzamen. Ongetwijfeld gaat de erepalm hierbij vooral naar Nederlandse, Duitse en Zwitserse uitgevers die over deze onderwerpen de laatste jaren heel wat materiaal van hun persen lieten komen. Deze keer willen we echter vooral eens aandacht vragen voor een boek van de amerikaanse uitgever Eerdmans in Grand Rapids, bij wie een boek verscheen van de bekende radiopredikant Dr. J. H. Nederhood onder de titel "The Church's Mission To The Educated American".

De titel maakt meteen duidelijk waarover het boek handelt. Er zijn er op dit continent velen, zeer velen, die studeren, hetzij op een zgn. college, hetzij ook wel aan universiteiten. Hun aantal is wellicht grote dan menigeen vermoedt, en het is nog steeds snel groeiend. Dit feit is van belang voor het karakter van onze samenleving en samenlevingsverbanden. De vraag is nu hoe en op welke wijze de kerk op deze omvangrijke groep van studerenden en zgn. afgestudeerde mensen met de boodschap van het evangelie zal kunnen inwerken. En ook hoe de ingang van zulke mensen in het leven der kerken kan worden verwerkelijkt. Welke gedachten leven er onder deze zgn. gestudeerden over God over Zijn dienst, over de mens, gebod en werkelijkheid, toekomst en bijbelse openbaring? Vooral ook op welke wijze denkt men, op welke manier vormt men zijn gedachten, waar is men op uit?

Dr. Nederhood begint zijn boek met een fijne uiteenzetting van de evangelisatorische taak der kerk in deze wereld. Dan geeft hij een overzicht en inzicht in de situatie van de kerk in Amerika temidden van een menigte sociale krachten die zeker de kerk niet onberoerd laten maar haar integendeel stempelen. Hier komen we paragrafen tegen als kerk en sociale klasse, de sociale rol van de kerk in Amerika, de kerk en Amerika's nieuwe religiositeit, enz. Daarna wordt alle aandacht geconcentreerd op de gestudeerde amerikaanse mens. Wie is hij? Hoe denkt hij? Waar is hij op uit en hoe staat hij tegenover alle vragen en problemen? Welke rol speelt voor hem de wetenschap, welke vooroordelen heeft hij en op welke wijze wordt de christelijke boodschap door hem geïnterpreteerd? En wie zou in dit alles niet diep geïnteresseerd zijn? Bovendien, Nederhood schrijft glashelder en rustig. Er zijn zeker geen weken voor nodig om dit vlotte boek door te lezen. Het is alles in kort bestek. En toch is het niet te haastig. Wie het uit heeft voelt meteen behoefte het nog eens weer door te lezen of hier en daar later nog eens op te slaan. Dat is een groot compliment voor een boek.

In zijn slotbeschouwingen over de benadering van de gestudeerde Amerikaan wijst Nederhood een aantal belangrijke wegen. Daar is in de eerste plaats het feit dat de kerk in deze tijd op dit werelddeel wel in een zeer gunstige positie schijnt te zijn. Ze is niet de vervolgde, uitgeworpen kerk, maar haar lidmaatschap is eerder een populaire zaak, een achtenswaardig bezit. De plaatselijke kerk vooral zal deze gunstige positie moeten uitbuiten, in een onmiddellijk gebruik maken van de geboden kansen. Een andere kans wordt de kerk geboden door dat eigenaardige stukje samenleving dat we kennen onder de naam van "suburbia". Laat de kerk juist haar kansen grijpen in de nieuwe buitenwijken waar een zekere bereidheid mag verwacht worden om mee te gaan doen in de actieve opbouw van een kerkelijk leven. Of, in de woorden van Dr. Nederhood zelf, ". . . in suburbia's challenge, the church should recognize its most important single avenue of approach to the educated. The church must fully exploit the opportunities offered by suburbia."

Nederhood is voorts van mening dat een gedegen studie zal moeten worden gemaakt van de door Europese kerken gebruikte methoden ter benadering van de gestudeerde mens. Van zulke speciale methoden, bv. lezingen waarin het christelijk geloof in verband wordt gesteld met de intellectuele problemen, of cursussen in de waarheid van het christelijke geloof op een semi-academische manier met apologetische nadruk, of discussiegroepwerk van christelijke mannen van wetenschap met personen die worden gedreven vanuit andere ideologieën, of ook wel de christelijke academie of universiteit.

Vanzelfsprekend heeft Nederhood oog voor een moeilijkheid die te vinden is in wat we dan nu maar noemen het "eigen kerkelijk leven". Is dat kerkelijk leven en is die kerkdienst van zulk een aard dat een gestudeerde zich daarin thuis voelt en aangesproken weet? Of is het alles zo vreemd aan wat hij gewend is?

Er zijn meer vragen. De vraag naar de medewerking van de leden der gemeente in dit program. De vraag naar de publiciteit. De vraag naar het ons inleven in de gedachtenwereld van de ander. Dr. Nederhood probeert deze vragen zuiver te formuleren en roept op tot nadere bezinning hier.

Geen predikant zal dit boek willen missen. Geen evangelisatiewerker en geen evangelisatie-commissie zal dit boek kunnen missen. En, zo zouden we willen vragen, wie is er eigenlijk niet bij de evangelisatie betrokken?

Het schijnt in vele kerken maar al te vaak zo te zijn dat de evangelisatie niet recht op gang kan komen. Mij wordt vaak gevraagd wat daarvan toch wel de reden moge zijn. Het bevreemdende is immers dat iedereen het er wel over eens is dat evangelisatie tot de taak der kerk gerekend behoort te worden, en dat elk toch wel een gevoel van onbehagen heeft wanneer hij hoort dat het met de evangelisatie "niet erg wil".

Er zijn vele redenen aan te geven voor de traagheid waarmee het evangelisatiewerk op gang komt, en de snelheid waarmee het telkens en telkens weer schijnt in te zakken. We zullen daar in dit artikel niet diep op ingaan. Maar een van de redenen is ongetwijfeld de onbekendheid met de dingen die "in het evangelisatiewerk te koop zijn". Evangelisatie schijnt in veler oog niet veel anders te zijn dan straatprediking doen (wat overigens in heel wat plaatsen verboden is), evangelisatiebladen (die we bijkans niet hebben) naar bepaalde adressen toe te sturen en een commissie aan te stellen die verondersteld wordt 'n aantal huisbezoeken af te leggen. Met deze omschrijving is dan wel ongeveer uitgeput de idee die bij menigeen over evangelisatie leeft. Boeken als dat van Dr. Nederhood kunnen hier als een bizondere weldaad werken. Meerderen zullen ineens een wijd perspectief ontvangen en zich realiseren dat als we niet allemaal, ieder in eigen roeping, met haast aan de slag gaan, we een kans missen die we niet gauw weer zullen ontvangen.

We bevelen de lezing van het hier besproken boek dan ook met bijzondere klem aan de lezers van ons blad aan. Het wordt immers hoog tijd dat we allemaal aan de slag gaan. De kerkdeuren staan wel open, maar het gaat er nu maar om wie we binnen brengen en hoe we hen zullen binnenbrengen.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to the Lord, Who is the giver of life, we announce the birth of our daughter

RENEE JACQUELINE

Mr. and Mrs. John Hoytema.
George John.
Donald Wayne.

March 21, 1962.
Clinton, Ont., General Delivery.

We are thankful to our Covenant God that we may announce the birth of our son and brother

FREDERIK GEORGE

Mr. and Mrs. M. Frankruyter.
John.
Robert.
Agnes.

48 Mill St. S., Brampton, Ont.
March 25th, 1962.

Op 23 Maart hebben wij met onze ouders en grootouders

SYMEN BUMA
en
ELIZABETH BUMA—ATTEMA

herdacht dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

"Looft den Heere, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid."

Hetty en Jake Kapteyn.
Shirley en Jim Reyenga.
Rose en Walter Piersma.
Peter en Judy Buma.
Bill en Tony Buma.
Gertrude en Gilbert Zekveld.
Trix en Richard Bouwma.
Tine en Peter Feddema.
Evelyn en John Thies.
28 kleinkinderen.

R.R. 4, Bowmanville, Ont.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

DIRK BIJLSMA
en
ANTJE BIJLSMA—SCHEUTE

op 1 April 1962 hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen:
Wybe - Jean.
Betty - Bruce
(Heather - Linda).
Wilma.
Cobi.
Peter.
Imi.
Theo.

Box 377, 39 West Beach,
Bowmanville, Ont.

---

100 ACRES

Prachtige, goed onderhouden farm, slechts 27 mijlen van Hamilton. Groot huis, met alle stadsvoorzieningen. Barn met stalen stanchions en waterdruk systeem. Totale prijs $ 25.000. Laag downpayment.

BUCHANAN PARK
(Hamilton)

Huis, dicht bij Chr. lagere en High School. 3 slaapkamers, baksteen en hardsteen constructie, carport, woonkamer, eetkamer, keuken. Tweedelig basement. Gevraagd downpayment $ 2900.—.

John Voortman
Real Estate

580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone: FU 3-2157

Vertegenwoordiger:
HENRY PRINZEN.

Donderdag 15 Maart nam de Heere tot Zich in Zijn Heerlijkheid, na een ziekte van slechts enkele dagen, ons innig geliefde zoontje en broertje

DAVID KENNETH,

bijna 1 jaar oud.

De Verbondsbelofte is ons tot rijke troost in dit smartelijk verlies.

"Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen." 2 Cor. 1 : 20a.

Mr. & Mrs. H. Drok.
Ian.
Hiske.
Harold.
Jack.
Edward.

Nanton, 15 Maart 1962.
Alberta.

Suddenly and unexpected took the Lord to Him in His Eternal Home our beloved infant daughter and sister

SHARON ELIZABETH OOTJERS,

at the age of four months.

Mr. and Mrs. Jan Ootjers.
Nellie.
Andrew.
Diana.
Tracy.

March 19th, 1962.
15 Mill-lane.
R.R. 1, Bowmanville, Ont.

HYGIENE
op de Boerderij

Ondanks de vele nieuwe hulpmiddelen voor hygiene, blijft Gillett's Lye nog steeds verreweg het meest doeltreffende en economische, enkelvoudige schoonmaak- en hygienemiddel voor algemeen gebruik op de boerderij. Twee eetlepels Gillett's Lye op een gallon water verschaft U een reinigingsoplossing die vuil en smeer aantast, vele ziektekiemen en smetstoffen doodt, daarbij oppervlakten vlekvrij en hygienisch latend. Desalniettemin kost het U slechts enkele centen. Dit is slechts een der vele dozijnen wijzen waarop U werk, geld en tijd kunt besparen met Gillett's Lye. Zij zijn allemaal opgenomen in een GRATIS gezaghebbend boekwerkje, bevattende 60 bladzijden. Om een gratis exemplaar te verkrijgen gelieve men te schrijven aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal.

---

120 Acre Dairy Farm met Melkcontract

Groot huis geschikt voor twee gezinnen, badkamer, geen furnace. Grote barn met stable cleaner. Silo. Zo'n 45 stuks vee, Holstein. Gedeeltelijk stamboek. Kleigrond. Best melk contract. Melkgeld van 900 tot 1100 dollars per maand; bijna altijd is het een open contract en ze nemen al de melk. Bulk cooler, tractor, enz. enz. Vraagprijs voor farm met alles er bij $ 48.000. Down gevraagd $ 15.000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

For rent, on Stone Church Road West, Hamilton:

ONE BEDROOM APARTMENT

Ideal for couple. $ 55.00 per month, heat and hydro included. Phone FU 5-0931.

For sale:

15 ACRE FARM

10 miles from Hamilton. Close to # 2 Highway. 10 room house in good condition with conveniences. Barn, chicken house and garage. $ 15,900. Phone Ancaster MI 8-1016 or write to no. 1469, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Kleine Christian Reformed Church in Ontario zag met lede ogen dat haar orgeltje de laatste adem uitblies. Zeer in nood voor een replacement in goede conditie. Alleen er is geen geld voor. Wie kan helpen? Brieven onder no. 1468, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Used two manual

MOREL PIPE ORGAN

with console, blower, rectifier, twenty-one stops, King Street United Church, Trenton. For additional information contact Mr. R. Weaver, 170 Dundas St. West, Trenton, Ont. Ph. EX 2-3579.

Te koop: Een in goede staat zijnd

ORGEL

$ 40.—. 11 Cora St., St. Thomas, Ont.

Nette Heer, Chr. Ref., goed karakter, zoekt

CORRESPONDENTIE OF KENNISMAKING

met meisje onder 36 jaar. Brieven onder no. 1467, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Reisbureau in Toronto district heeft opening voor

SALESMAN

Volledige beheersing van de Engelse taal noodzakelijk. Brieven met uitvoerige inlichtingen, genoten opleiding, leeftijd en verlangd salaris naar Box 1470, c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Prima Dairy-farm met Melkcontract te koop

113 Acres eerste klas, zeer vruchtbaar land, waarvan 9 acres bos. 8 acres ingezaaid met tarwe, 15 acres geploegd voor haver of mais. 79 acres best gras- en hooiland, waarvan een groot gedeelte verleden jaar "New Seeding".

Grote, solide barn, voorzien van stanchions & waterbowls. 18 Melkkoeien, 3 heifers welke inkomen in Febr. en Maart, en 9 heifers van 1 tot 2 jaar oud. Totaal 30 stuks prima vee. Goed melkhuis, voorzien van heet en koud stromend water. 2 flinke kippenschuren en andere bijgebouwen.
Ruim, modern 3 slaapkamer huis met mooie flinke keuken, eetkamer, huiskamer, betegelde badkamer, ruime droge kelder, centrale verwarming, dubbele garage enz. enz. Het huis is slechts 7 jaar oud.

De zo goed als nieuwe tractor heeft slechts 200 werk-uren en de verder aanwezige machines zijn alle in prima staat, namelijk: 1 3-furrow plow, hay elevator, 7 ft. power mower, manure spreader, 4-section disc, rubber-tired wagon, harrows, milkmachines, seed drill and so on. Voorts alle kleinere gereedschappen, en een flinke voorraad hooi, stro en granen.
De farm is prachtig gelegen aan een hoofd-verkeersweg, niet ver van Chr. school en kerk.

Er is een melk-contract met een der beste dairies in Welland. Prijs $ 45.000.— en de eigenaar is bereid genoegen te nemen met $ 10.000.— downpayment, en hij verstrekt zelf de hypotheek van $ 35.000.— à 6%, betaalbaar met slechts $ 200.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.
Indien nodig, wij kunnen U helpen met het financieren van het downpayment.

K. KRAAY, Real Estate Broker
15 KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Kantoor telefoon MU 5-4245.
Huis adres 2 Juliana Cr. Tel. WE 4-1813.

During March—April

WE IMPRINT NAMES IN GOLD

free of charge on any Bible over $6.00. Burlington Book & Bible House, Burlington. NE 7-2151.

MARRIED MAN WANTED

on a dairy farm. Good wages and house available. Also a single man wanted for general farm and dairy work. Write, stating experience to: Box 885, Orangeville, Ont., or call Orangeville 941-1344.

NET KOSTHUIS AANGEBODEN

voor 1 of 2 jongemannen. Bij A. Mulder, R.R. 1, Odessa, Ont., aan Highway 2, 1 mijl west van Odessa.

Gevraagd, zo spoedig mogelijk:

EEN ERVAREN KNECHT

op een mixed farm. Liefst boven 50 j. Nieuw modern huis, vrij licht, verwarming, melk en aardappelen. Tussen Brantford en Hamilton. Verdere inlichtingen bij C. A. van der Stelt, R.R. 8, Brantford, Ont.

Te Huur:
$ 85.00 per maand

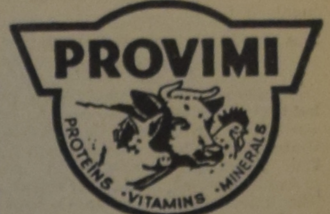
Grote, zeer goed onderhouden 4 kamer bungalow, oil furnace, asphalt driveway, garage. Elsmere-Birchmount district. (Scarboro). References vereist.

GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger voor
HARVEY KEITH LTD., REALTOR
181 Eglinton East, Toronto.
Tel. Business HU 7-3333
Residence BA 5-5139

ADRES GEVRAAGD

De fam. Dekker in Holland wou graag het adres weten van hun broer. Het laatste adres wat ze van hem hebben is: J. Dekker, Gen. Del., Calgary, Alta., Canada. Indien iemand zijn tegenwoordig adres weet, dan hadden wij daar graag bericht van aan ons adres: John Gelling, R.R. 2, Clinton, Ont., Canada.

For
GREATER PROFITS
use

FEEDS

Canadian PROVIMI Co. Ltd.

Brampton, Ont. P.O. Box 66
Middleton, N.S. P.O. Box 209

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741

51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Look what your dollar buys on PRINCE EDWARD ISLAND:

Farm of 140 Acres

130 clear, all good dry land, 20 milk cows, 20 young cattle, 2 sows, all machinery including combine, baler, milker, etc. This farm is in very good condition, water and hydro throughout. Only 1 mile from newly paved road and near main city. The price is only $ 20,000, which can be financed.

G. H. Van Kampen
P.O. Box 652, Charlottetown, P.E.I.

FARM BARGAINS

100 acres and all the buildings in good state of repair. Only $ 10,000.—. Downpayment $ 4,000.—.

230 acres. Brick home, modern conveniences. Two barns, Milk contract, $ 13,000.— yearly. Full price $ 35,000.—. Mortgage available.

96 acres. Clay loam. 7 room home, barn, henhouse. Full price $ 9,000.—. Downpayment $ 3,500.—.

100 acres clay loam Highway farm. Very good buildings. $ 14,500.—. Mortgage available.

80 acres, 7 room house with bath, barn, garage. Pressure system. Full price only $ 5,500.—.

165 acres of clay loam. 7 room house and barn. $ 10,000.—. Downpayment $ 4,000.—.

On the Highway one of the best farms in Huron County. Good brick home; two barns. Price $ 25,000.—. Large mortgage at 5% available.

100 acres clay loam. Brick house, barn, lots of water, hydro. $ 7,500.—. Downpayment $ 2,500.—. Another 100 acres beside it, with a barn on it can be bought reasonable.

JOHN BOSVELD REALTOR
40 Wellesley Street GODERICH, ONT. Phone JA 4-7862
Salesman: C. BURUMA, R.R. # 2, Clinton, Ont.
Phone HU 2-3287

---

300 ACRES DAIRYFARM MET GROOT MELKCONTACT TE KOOP

OVER 100 HEAD OF CATTLE AND ALL NEW BUILDINGS

Hier is een farm met eerste klas vruchtbaar land, grote nieuwe bedrijfsgebouwen en een prachtig huis van alle gemakken vorrzien.

Het huis heeft een mooie, ruime huiskamer; flinke moderne keuken; prachtige betegelde badkamer; 5 slaapkamers, waarvan 1 beneden en 4 boven; kelder met oil-furnace (heetwaterverwarming). Het is slechts zes jaar geleden geheel gemoderniseerd.

De barn is geheel ingericht volgens de meest moderne methoden van Amerikaans "model farming", en biedt plaats aan meer dan 150 stuks vee. Groot nieuw melkhuis, nieuwe machineloods. De practisch nieuwe machinerieën bestaan uit: 2 tractors; harvester and wagons; manure-spreader; 7 ft. power-mower; 15 rows seeddrill; side-delivery rake; hay baler; corn planter; plows; cultivators; harrows; milk-machines; etc.

Ruime opslagplaats voor graan, gebouwd boven milk-parlor, met automatische toevoer.

Er zijn momenteel 62 melkkoeien en 40 stuks jongvee.
De MELKCHEQUE bedraagt $ 1600.— tot $ 1800.— per maand en kan worden opgevoerd. Jaarlijkse veeverkoop voor plus minus $ 4000.—.

Gevraagd DOWNPAYMENT $ 25.000.—, terwijl over de aankoopprijs kan worden onderhandeld.

De eigenaar is bereid zelf de hypotheek te verstrekken tegen 6% rente, met zeer gemakkelijke terugbetalingen.

K. KRAAY, REALTOR
15 KING STREET - ST. CATHARINES, ONT.
Huisadres: 2 Juliana Cres. Tel. WE 4-1813

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal
te Duncan, B.C.: Rev. D. J. Scholten van Brantford, Ont. en Rev. W. L. Vander Beek van Richmond, B.C.

ALL ONTARIO MINISTERS' CONFERENCE 1962

A one-day Conference will be held on Tuesday, April 24, 1962 in the Second Christian Reformed Church of Toronto, 9.30 a.m.—9.30 p.m. Speakers are: in the morning session, Rev. J. Vriend: The political situation in Canada. In the afternoon session, Prof. Dr. Henry Stob: Principle and Practice. In the evening, discussion and film.

NEW CHR. REF. CHURCH IN PRINCE GEORGE, B.C.

Under the auspices of Classis "British Columbia", a Christian Reformed Church was organized at Prince George in the centre of B.C. on Thursday, February 22nd, 1962.

In the worship service, conducted by the Missionary Pastor, the Rev. J. Huizenga, Terrace, led in the congregational prayer, whereas the sermon on "The Beginning of the church at Antioch" (Act 11) was delivered by the Rev. P. De Jong, Smithers.

After the worship service a lunch was served. Representatives of various churches and organizations offered their congratulations: Classical Committee, Home Missions Committee of Classis B.C., the Christian Reformed Board of Home Missions, Consistories of the Christian Reformed Churches of Houston, New Westminster, Smithers, Telkwa, Terrace, and the Prince George Ministerial Association.

After the lunch a Congregational Meeting was held. Presentation of the membership took place, and the following brethren were elected office bearers: Mr. J. Brink, elder, Mr. P. Byl, elder, and Mr. Wm. Tavenier, deacon.

The Rev. R. Groeneboer, Vancouver, was in charge with the installation.

The church was presented with the Holy Bible, a Hymn Board, a Pulpit, and a gavel for the Consistory.

The newly-organized church worships in the basement of the Municipal Public Library, built in 1961, entrance Fourth Avenue, corner Brunswick Street.

The Christian Reformed Church of Prince George shows the following activities at present: Bible Classes for children, Catechism Classes, Men's Society, Women's Society, Young People Society, Choral Society, and a Sunday School.

Since 1961 the Christian Reformed Board of Home Missions is the owner of the large parsonage on 285 Irwin Street, the residence of the Rev. G. H. Polman, Missionary Pastor, and his family, and also a centre for church activities.

With "Prince George" Classis British Columbia of the Christian Reformed Church has a total of 21 churches at present.

The Christian Reformed Church of Prince George invites inquiries from anyone interested in moving to either this fast growing city or its promising area. Clerk of the Consistory: Mr. Wm. Tavenier, N. Nechako Rd., R.R. 2, Prince George, B.C.

UIT CLASSIS BRITISH COLUMBIA

Er was een overture (voorstel) van de Kerkeraad van Richmond, om een Commissie te benoemen om de geestelijke noden te bestuderen van hen, die zenuw- en geestesziek zijn onder de leden van onze kerken. In de Verenigde Staten zijn enkele Christelijke inrichtingen hiervoor, als Pine Rest in Grand Rapids en Bethesda in Denver, Colorado. Niet-Christelijke psychiaters zien vaak de godsdienst eerder als een gevaar, dan een hulp voor de patiënt. Daarom komt er ook in Canada steeds meer behoefte aan een positief-Christelijke instelling op dit terrein.

Dit voorstel werd aangenomen en op de volgende Classis zal de Commissie — bestaande uit twee doktoren, een verpleegster, twee predikanten en een ouderling — over deze zaak rapporteren. Daar de financiering van eventuele hulp in de toekomst meer op diakonaal terrein ligt, werd het voorstel om een "Fund of Mercy" in te stellen, verworpen.

Dit mede met het oog op het bijeenkomen van de diakenen van onze Classis op een B.C. Deacon Conference. Het ligt in de bedoeling, dat dit jaar zulk een conferentie gehouden zal worden. De Synode van 1961 heeft dit aangeraden en in Oost-Canada zijn reeds verschillende dergelijke vergaderingen gehouden.

Diaken J. De Jong van Abbotsford rapporteerde als afgevaardigde naar de World Wide Relief Committee, een centrale hulpinstelling in Grand Rapids, aangesteld door de Synode. Zij verzorgt o.a. het verzenden van voedselpakketten naar Korea.

Een nieuwe classisafgevaardigde zal benoemd worden. De te organiseren B.C. Deacons' Conference is gevraagd een tweetal hiervoor aan de Classis voor te stellen.

S.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

- WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.
- HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
- DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
- HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
- JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
- DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
- HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
- JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
- VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
- HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels dagboek).
- DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
- DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
- LUTHERS WERKEN.
- MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
- DE BRUG, door K. Norel.
- HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
- HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.
- KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
- DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
- OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
- DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
- VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
- SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.
- UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)
- KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)
- BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)
- DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

- A PREY TO SATAN, door C. Sluys.
- IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.
- LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.
- GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

WHEN THE CHINOOK CAME

by T. F. Willius

One night he blew in and picked a place
Above the city's frozen face,
His steaming arms he held out-spread
Over the icicle people in bed.
The iron sky with its rigid smoke
Began to dissolve in the folds of his cloak;
The snow slid down from the rooftops in sheets,
And pulp started growing on glistening streets.
The milkman, with a curse and a yawn,
Prepared to meet the teeth of dawn—
Bracing his body, he stepped out the door . . .
His manner melted . . . he cursed no more.
At bus-stops people chattered again,
Their tongues — defrosting — could not abstain.
The crowds downtown did not seem quite so old.
And the cold war not so hopelessly cold.

My remarks about this poem can be brief. The poem is not too obscure, it has a thought which almost became a message. The strange and bewildering surprise of the chinook on the prairies, which you must have experienced to understand it, occasions a simile with the Gospel and it might well be that Willius has been thinking in particular of the glad tidings of Christmas.

I like the "scenery" of this poem. The evident enjoyment of the sudden chinook is contrasted with the observation of the poet: "if only these (and all, R.K.) people would spurn that divine Chinook . . ."

The description of the ordinary chinook is done with talent of imagination and colourful vivacity. The Chinook stretched out steaming arms to icicle people, who are still in their beds on this early hour. The milkman is one of the first ones to discover the sudden change, which reflects in his behavior. And a following picture shows us the group of people on the sidewalk at the bus-stop. We hear defrosting tongues chattering again. Yes, what a change!

I think this is one of the best poems Willius made . . . so far.

R. Kooistra

EEN SCHOTS OORDEEL OVER NIEUW GUINEA

Over Nieuw Guinea zegt de **Monthly Record van de Free Church**: De Indonesische eis tot souvereiniteit over West Nieuw Guinea heeft een situatie geschapen die lelijke mogelijkheden voor strijdt inhoudt. Het feit dat het kolonialisme in onze tijd zo slecht staat aangeschreven heeft de positie van President Soekarno enorm versterkt en steun voor hem verworven die hij anders niet zou hebben gekregen. Maar zelfs al is dat het geval, zijn zijn bedreigingen met een invasie waarschijnlijk toch slechts grootspraak. Als zijn uitlatingen soms wijzen op enige meerdere bereidheid tot concessies, moet dat ongetwijfeld daaraan worden toegeschreven, dat hij zich van die omstandigheid bewust is. De Nederlanders beantwoordden Soekarno's propaganda met een argument dat hij niet naast zich kan neerleggen, n.l. dat aan de Papoea's hetzelfde recht tot zelfbeschikking behoort te worden gegeven als aan andere mensen, en dat men hun een periode van voorbereiding behoort toe te staan voor deze nieuwe verantwoordelijkheid, waarvoor zij, als een minder ontwikkeld ras, nog niet klaar zijn. Het evangelie heeft de laatste jaren in Nieuw Guinea een diepe indruk gemaakt en vrijheid voor de ontwikkeling van christelijke gemeenten kan onder de overheersing van een Moslem van het type van Dr. Soekarno nauwelijks worden verwacht.

(ICN)

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

Aangebracht door:

Naam ....

Post-adres ....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES: